

ítróttur

Noreg-Føroyar 2-0 (1-0)

Eitt frálíkt úrslit

Hóast mistøk vórðu gjørd, vóru stór framstig at hóma á føroyska liðnum. Tann góða, gamla og rímmartætta verjan var har, og støðuga jagstranin eftir mótstøðumonnum var alla tíðina gjøgnumførd, so norðmenn hóast yvirlutan ikki vunnu stórt

Eftir vanligum norsku málistokki var ikki talan um nakra serliga stóra áskoðarafjøld, ið mikukvöldið hevði leitað sær á Ullevål Stadion í Oslo at síggja fyrsta veruliga landsdystin millum Noreg og Føroyar. Tilsamans eini 4.200 áskoðarar vóru til dystin, ið neyvan var nakað serliga kveikjandi fyri norðmenn.

Norska liðið hevði allan dystin greiða yvirvág í spælinum – eisini eftir at fyrri málskjúttin Gøran Sørloth var útkoyrdur 18 minuttir fyri tíð, men tó var føroyski innsatsurin so mikið heil hjartaður, at norðmenn helst ikki í hesum fyrsta landsdystinum á heimavølli í ár høvdu vunnið, var hepn og vit eitt sindur meira á okkara síðu í avgerandi lötum.

Kloddamál

Mangt varð fyrirbyrgt av føroysku verjuni, men bæði málini vóru kloddamál, ið ikki áttu at verid komin.

Tað fyrri kom, tá bert fimm minuttir vóru eftir av fyrri hálvleiki, tá ein

av norsku framherjunum varð spældur inn um føroysku verjuna, har hann meira ella minni ótarnaður slapp heilt inn á hornið á 5-metrinum, áðrenn hann slepti bóltinum. Tá var føroyska verjuketan brotin, samstundis sum Kaj Leo fór út ímóti, so málið stóð tomt, tá Gøran Sørloth sendi bóltin í tað.

Eitt alt ov bíligt mál, ið ein betri upprudding í feltinum hevði kunnað fyrirbyrgt.

Brendu brotssparkið

Annars høvdu norðmenn sín allarstørsta kjans, tá ein hálvur tíni var farin. Todi Jónsson, ið sá út til at spæla ein góðan dyst, feldi ein av norðmonnum, og tann finski dómarin peikaði á brotssparksblettin.

Rune Bratseth varð settur at skjóta, men tað vánaliga skotið fór við síðuna av málinum. Var skotið innan fyrri málrammuna, hevði Kaj Leo óivað eisini fingið tað, tí hann fór rættan veg og var nóg skjótur niður.

Kaj Leo Johannesen, ið

nú endiliga slapp at royna seg í málinum ein heilan dyst, stóð væl, og mistøkini vóru fá. Fleiri ferðir vísti hann styrki úti í feltinum, tá høgir bóltar komu innfyri. So mikið sannførandi spældi Kaj Leo, at hann á hendan hátt saktans kann troðka Jens Martin Knudsen av rókini, sum spælið hjá Gl-málverjanum hevur verið í ár.

Fintaði triggjar av

Í vinstru síðu tóktist spælið ganga væl, hóast eitt nú Kári Reyneheim ikki tóktist gera serliga nógv um seg. Alvi Justinussen er tryggur á bakkinum, og í hinari síðuni fer Jan Dam óivað at eiga plássid á høgra bakki, tá hann kann vera við aftur. Jóannes Jakobsen spældi sum altíð væl, men tykist vera eitt sindur troytur kortini.

Miðverjan fekk fatar á nógvum høgum bóltum, og Kurt Mørkøre stóð seg rættliga væl saman við tí meira roynda Tummas Eli Hansen.

Teir báðir – og serliga Tummas Eli – áttu sín

stóra part í seinna norska málinum, tá Lars Bohinen í 63. minutt fullkomuliga ótarnaður slapp at útspæla fyrst Kurt og síðani Tummas Eli, fyri so eisini at finta Kaj Leo og hava tomt mál fyri sær.

Annars var upptaktin til hetta málið eitt dømið um gott føroyskt verjuspæl, ið tó aftur fyri smá mistøk kann verða pilkað sundur. Tað vóru fyrst Jóannes og Allan, sum við smørtum samanspælið royndu at fá spælt bóltin út úr einum tronga afturi í vinstru síðu, ið tóktust hava gott tamarhald á støðuni, til teir avleveraðu til Tummas Eli, sum við einum høvuðleysum bólti fullkomuliga frispældi Lars Bohinen mitt fyri, so hesin kundi fara ígjøgnum.

Eisini eitt keðiligt mál, ið fleirfalt var ein rein gáva til norðmenn.

Sjálvmálið lúrdi

Tað mundi verid verri, tá so Jákup Símun Simonson seinni legði bóltin so hart inn til Kaj Leo, at bert ein kvik reaktión frá honum forðaði fyri sjálvmáli.

Kaj Leo Johannesen stóð seg væl í landsliðsroyggjuni mikukvöldið á Ullevål í dystinum móti norska landsliðnum, ið vann við tveimum málum. Savnsmynd: Hilmar Jan

A álopssíðuni syrgdi Torkil Nielsen fyri einum rættiliga vandamiklum langskoti í fyrri hálvleiki, meðan Jan Allan har frammi ikki var so sjónligur, sum vit eru von at síggja hann. Men tær ferðirnar, hann meira ella

minni varð sendur avstað, vísti hann tó dygd, og ikki var sørt, at norðmenn høvdu vítað av, at hann kundi skjóta mál, so teir vóru eitt sindur varnir við honum.

Móti endanum á dystinum fekk Jan Allan eina góða avlevering innfyri frá Allan úr høgru síðu, sum málverjin í kapping við Jan Allan ikki fekk hildið. Men tverri var Jan Allan ov langt burturi, til at tað kundi geva nakað av sær, tá málverjin misti bóltin.

Verjuket – sjálvandi

At føroyska uppleggið yvirhøvar var verjuket, var sera sjónskt, men tað er eisini tað einasta rætt í altjóða dysti hjá okkara monnum at gera. So er bara at vóna, at okkurt mótálop kann geva nakað av sær, so eisini onkur mál fara at koma framman fyri strikuna í HM-málfúrtøkuni.

Verjuspælið var yvir-

brúkast til nakað, skal ikki verða sagt her, men hetta eru í hvussu er tøl, ið talað sítt egna mál...

hj.

Ein eyðmjúkur Kaj Leo Johannesen:

Haldi ikki, at eg spældi meg av

Tað var ikki sørt, at tað var ein eyðmjúkur Kaj Leo Johannesen, ið úttalaði seg til Sosialin fyrrapartin í gjár, eftir at vera komin heim úr Noregi kvældið fyri.

»Jú, eg haldi sjálvur, at tað gekk hampuliga væl, og eg kenni meg í hvussu er at vera væl fyri í lötuni,« sigur HB- og landsliðsmálverjin. »Í øllum førum haldi eg ikki, at eg á Ullevål spældi meg av liðnum.«

At so er, kann neyvan

nakar geva mannum órætt í. Eftir at hava staðið tolin í skugganum av Jens Martin Knudsen í tígjutals dystum, kom kjansurin endiliga, og hann varð avgjört ikki misbrúktur, nú hann kom:

»Tað, at ein hevur sitið á bonkinum í nógvum dystum, og framvegis hevur havt til góða at spæla ein heilan dyst sum henda móti norðmonnum, haldi eg hevur ávikad meg á ein positivan hátt, so eg nú var rættiliga uppsettur

og spentur,« sigur Kaj Leo Johannesen. »Eg kendi meg væl í málinum henda dystin, og eg haldi, at eg eri nøgður við mitt egna avrik, sjálvt um hosi bæði málini kanska komu nokk so lætt.«

Kollektívt verjusjusk

Málini kann Kaj Leo tó ikki lastast fyri, tí í báðum førum var talan um kollektívt sjusk í verjupartinum, og slíkt verður revsað í einum dysti, har mótstøðumenninir hava fót-

bólt sum yrki.

Síðsta sunnudag spældu HB og Kaj Leo móti B71 á Sandi, og tann dysturin varð ikki minst merktur av einari rúgvu av høgum B71-hornaspørkum og innleggum, ið væl gekk hjá Kaj Leo at fáa fatar á. So málmannsvenjingin á Sandi tykist hava havt eina góða ávirkan, tí tað var at kalla alt tað høga, ið varð avgreitt væl á Ullevål mikukvöldið.

Reint HB-mál í samfullar 310 minuttir

Umframt at standa væl í landsdystinum, hevur Kaj Leo eisini staðið væl í landskappingini, har hann bert hevur latið tað eina málið farið inn, og onkur hevur roknað út, at hann hevur hildið HB-málið reint í 310 minuttir:

»Ja, soverðið sum tað at halda málið reint, gongur ein málverji sjálvsagt høgt uppí, og eg taki tað sum ein dyst fyri seg, har eg royni at berjast meg sjálvan til at verja málið so væl sum gjørligt, og tað er eitt ávíst nøgdsemi við at hava onkur soverðin hagløl at stíðja seg við,« heldur Kaj Leo.

Í kappingini um at halda málið reint hevur Kaj Leo ongan síðumann, hóast aðrir eisini hava roynst væl, so sum málverjarnir hjá B71, Jerzye Stenza, við tveimum innfarnum málum. Størsti kappingarneytin hjá Kaj Leo um landsliðsmálið, Jens Martin Knudsen, hevur higartil í ár fyra ferðir sæð bóltin nortið við egnar meskar.

Um hesi tøl tó kunnu